

Bruxelles, den 3.8.2016
SWD(2016) 267 final

ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE

RESUME AF KONSEKVENSANALYSEN

Ledsagedokument til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om en flerårig plan for demersale bestande i Nordsøen og fiskeriet efter disse bestande
og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 676/2007 og Rådets forordning
(EF)1342/2008**

{COM(2016) 493 final}

{SWD(2016) 272 final}

Dette dokument indeholder en rapport over konsekvensanalysen til forslaget til en flerårig forvaltningsplan for demersale bestande i Nordsøen. Flerårige forvaltningsplaner har allerede vist sig at være særdeles nyttige, når det gælder om at opnå en bæredygtig forvaltning af fiskeressourcerne. Ved at fastlægge regler for udnyttelsen af bestandene og de dermed forbundne foranstaltninger, der er nødvendige for, at fiskeriet kan forvaltes i overensstemmelse med et specifikt mål, tilvejebringer sådanne planer stabilitet og forudsigelighed, samtidig med at de sikrer, at fiskebestandene udnyttes i overensstemmelse med de fastlagte restriktioner.

I øjeblikket reguleres det demersale fiskeri i Nordsøen ved hjælp af to forvaltningsplaner, som ikke er forenelige med den nye fælles fiskeripolitik, som blev fastsat i den nye grundforordning (forordning (EU) nr. 1380/2013) i 2011. Det har pålagt fiskere, der driver demersalt fiskeri i Nordsøen (overvejende SMV og mikrovirksomheder), byrdefulde regler. De berørte medlemsstater og interessenter har anmodet om en ny forvaltningsramme siden 2011. De efterfølgende evalueringer af planerne gav negative resultater, bl.a. fordi indførelsen af de nye regler, der er fastsat i grundforordningen, dvs. forpligtelsen til at lande alle fangster og til at forvalte alle bestande på bæredygtig vis i overensstemmelse med princippet om maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY) lover bedre resultater, når det drejer sig om at forhindre overfiskning og udsmid. Hvis der imidlertid ikke vedtages supplerende foranstaltninger til at afhjælpe de negative konsekvenser af landingsforpligtelsen i blandet fiskeri, vil grundforordningen føre til underudnyttelse af fiskebestandene, så snart landingsforpligtelsen træder i kraft i Nordsøen, og det vil true de berørte fiskerivirksomheders økonomiske levedygtighed.

Med henblik på at løse ovenstående problemer skal dette initiativ: i) mindske risikoen for underfiskning ii) fastsætte målintervaller for fiskeridødelighed som F_{MSY} , iii) etablere beskyttelsesforanstaltninger for biomasse med henblik på at bygge på den forsigtighedstilgang, der er fastsat i grundforordningen, iv) lette anvendelsen af landingsforpligtelsen, v) etablere den ramme, der er nødvendig for at gennemføre regionaliseringen i Nordsøen og vi) ophæve havdageordningen.

Ved at vedtage én enkelt plan gældende for alt demersalt fiskeri i Nordsøen skal dette initiativ give en mere konkret og gennemsigtig ramme til at opnå den bæredygtige fiskeriforvaltning, der er fastsat i grundforordningen, og vil forenkle den meget komplekse lovgivning, der gælder i øjeblikket.

Fire lovgivningsmæssige løsningsmodeller er blevet overvejet. To af disse løsningsmodeller ("Ingen ændring i politikken på EU-plan" og "Ændring af de gældende forvaltningsplaner") blevet kasseret på et tidligt stadium.

De to andre løsningsmodeller (løsningsmodel 1 - forvaltning ved hjælp af grundforordningen og løsningsmodel 2 - opstilling af én enkelt flerårig plan for det blandede fiskeri) er blevet analyseret mere dybdegående. Der blev undersøgt en række delmodeller under løsningsmodel 2 vedrørende: i) afgrænsningen af områderne, ii) valgmulighederne, når det gælder metoden til indførelse af landingsforpligtelsen, iii) valget af F_{MSY} -intervaller, iv) valget af de arter, der skal være omfattet af planen, v) fristen for, hvornår F_{MSY} skal være nået og vi) tidsplanen for, hvornår bestandene skal være genopbygget til forsigtighedsniveauer. De første fire variabler

kunne bestemmes på grundlag af en kvalitativ analyse. De sidste to variabler blev underkastet en kvantitativ konsekvensanalyse og sammenlignet med løsningsmodel 1.

Den foretrukne løsningsmodel er løsningsmodel 2 (én enkelt flerårig plan for det blandede fiskeri), hvor F_{MSY} skal være nået senest i 2020, og bestandene hurtigt (inden for fem år) skal genopbygges til forsigtighedsniveauer. Når F_{MSY} er nået for en hvilken som helst af bestandene, bør den pågældende bestand ikke udnyttes ud over F_{MSY} .

De interessenter, som deltog aktivt i den offentlige høring, er repræsentanter fra fiskerierorganisationer, videnskabsfolk, miljø-NGO'er og forvaltningernes i de medlemsstater, der er berørt af planen. Langt størstedelen af interessenterne og de berørte medlemsstater støtter løsningsmodel 2 - én enkelt flerårig plan for det blandede fiskeri efter demersale arter i Nordsøen. Blandt interessenterne er der stor opbakning til denne løsningsmodel, da den nye flerårige plan vil udgøre en ramme for en fleksibel, regional, resultatbaseret tilgang til forvaltning. Der hersker bred enighed om, at de nuværende planer ikke er egnede til formålet.

Den foretrukne løsningsmodel (én enkelt flerårig plan for det blandede fiskeri efter demersale arter i Nordsøen) er langt mere effektiv, når det drejer sig om at nå et hvilket som helst af målene med dette initiativ, end løsningsmodel 1 (grundforordningen). Den foretrukne løsningsmodel har en mere positiv indvirkning på miljøet sammenlignet med løsningsmodel 1. De økonomiske og sociale virkninger er generelt også mere positive sammenlignet med løsningsmodel 1. De positive virkninger for miljøet styrkes yderligere gennem de foretrukne delløsninger " F_{MSY} skal være nået senest i 2020" og "genopretningsperiode på fem år". Konkret betyder det, at risikoen for bestandskollaps mindskes, og at den gennemsnitlige biomasse øges. Hvad økonomi angår, vil den gennemsnitlige rentabilitet blive øget, primært som følge af reducerede variable omkostninger og større tilgængelighed af fiskeressourcer. Socialt set mindskes den administrative byrde på SME, og arbejdspladser bevares.

Der er ingen nye økonomiske og sociale omkostninger forbundet med de foretrukne delmodeller " F_{MSY} skal være nået senest i 2020" og "genopretningsperiode på 5 år".

Langt størstedelen virksomhederne i den sektor, der beskæftiger sig med demersal fangst og forarbejdning er SMV og mikrovirksomheder (98 %). Det nuværende system påfører virksomhederne, navnlig SMV, store økonomiske omkostninger. Tabene skyldes alt for kompleks lovgivning, og disse tab vil fremover blive undgået (direkte fordele ved forenkling). Bæredygtig udnyttelse vil give større rentabilitet, som vil føre til forbedrede økonomiske resultater. Fiskerne vil have mere frihed til at beslutte, hvor og hvornår de vil fiske. Alle omkostninger ved gennemførelsen af den nye fælles fiskeripolitik er berettigede til støtte fra Den Europæiske Hav- og Fiskerifond.

Lovgivningen bliver forenklet, da de nuværende forvaltningsplanerne bliver trukket tilbage og erstattet af én enkelt forvaltningsplan. Når det innovative, resultatbaserede regionaliseringsinstrument bliver operationelt med den nye plan, bliver interessenter og medlemsstater mere involverede.

Det er vigtigt, at politikken revideres efter fem år og først efter, at landingsforpligtelsen er gennemført fuldt ud for at tage hensyn til den virkning, dette måtte have på sammenhængen mellem reglerne og den fælles fiskeripolitiks mål.

